

JENNIFER

Nu te zien in
'13 Going on 30'

JENNIFER GARNER IN CLOSE-UP

Roots: geboren in 1972 in Texas, groeide op in West Virginia in een gezin van drie meisjes.

Carrière: acteert sinds haar tienerjaren. De doorbraak kwam er met een bijrol in de tv-reeks *Felicity*. De regisseur bood haar kort daarna de hoofdrol aan in zijn volgende project, *Alias*, waarin ze superspion Sydney Bristow vertolkt. In 2002 kreeg ze er een Golden Globe voor beste actrice voor. Had verder rolletjes in *Dude, where's my car?*, *Pearl Harbor*, *Catch me if you can* en *Daredevil*.

Liefdesleven: was twee jaar getrouwd met acteur **Scott Foley**, die ze leerde kennen op de set van *Felicity* en in 2003 verliet, volgens de geruchten omdat ze een romance had met *Alias*-tegenspeler **Michael Vartan**. Nu wordt er gefluisterd dat ze iets heeft met... *Daredevil*-tegenspeler **Ben Affleck**!

Quote: "Ik vind blauwe plekken niet erg. Ik voel me er stoer door."

GARNER

een voorbeeld voor ons allemaal

Met de tv-actieserie *Alias* werd Jennifer Garner in één klap bekend. En ook al was haar grootste filmrol de bijrol van Elektra in het middelmatige *Daredevil* (2003), nu mag ze voor het eerst een film dragen in de romantische komedie *13 Going on 30*. *Watch out, Julia Roberts!*

Ze wordt verkracht, verdronken, gemarteld, reist van Tokio naar Siberië om vijanden klein te krijgen, klimt op muren, stort zichzelf van wolkenkrabbers, rent *Lola* rennt-gewijs door tunnels, ontmantelt kernwapens, en dat alles in stiletto's en latex. Dat is de *9 to 5* van Jennifer Garner, die in de tv-serie *Alias* als dubbelgeheim agente Sydney Bristow een *21st century Bond girl* speelt en daarvoor leerde kickboksen, vijf uur per week traint en thuiskomt met haar mooie lijf vol blauwe plekken.

Groot moet haar opluchting zijn geweest toen ze de hoofdrol kreeg in *13 Going on 30*. In deze romantische komedie speelt ze Jenna, een ongelukkige, dertienjarige grijze muis die na een wens ontwaakt als een prachtige dertigjarige vrouw (maar in haar hoofd nog steeds dertienjarige Jenna is!) met een ronkende carrière, een duizelingwekkende garderobe en een flat op 5th Avenue. Tot Jenna ontdekt dat ze een echte *bitch* is geworden en haar leven een tweede kans geeft. Geen *kickboxing boots*, dus, maar veel vertederende scènes, gekke dansjes en komische voorvallen. En *guess what*: de echte Jennifer Garner is net zo'n schat. Gekleed in jeans en T-shirt, en met haar haar in een staartje, lacht ze even beminnelijk als *the girl next door*. We zijn toch op onze hoede: we willen geen elleboogstoot of *back-spin hook kick* van deze *grrr!*

Jennifer, gaaf dat je het interview in Vancouver geeft. Coole stad! Ben jij als sport chick gisteren trouwens naar de *naked bike r/de* geweest, van fietsers die protesteerden tegen de olie-politiek van Amerika?

Jennifer: "Nee! Ik was aan het werk, helaas. Ik heb gehoord dat het waanzinnig was, al dat bloot dat voorbij suisde... (*lacht*)."

Je bent hier omdat je Elektra aan het draaien bent, de spin-off van *Daredevil*. Maar *13 Going on 30* is je eerste hoofdrol. Is dit een droom die uitkomt?

"Eerlijk gezegd niet. Ik hoef niet per se een hoofdrol. Ik hou gewoon enorm van mijn job. Heb ik een kleine

rol, dan geniet ik van hoe de hoofrolspelers gestrest rondrennen als een kip zonder kop en als ik een grotere rol heb, neem ik met plezier die verantwoordelijkheid. Het was heel opwindend om de hoofdrol te spelen, maar niet mijn ultieme wensdroom." **Na alle actie moet komedie een verademing zijn.** "Een welkome verandering! Als tiener heb ik komedie gedaan, alles eigenlijk, behalve actie. Nooit gedacht dat ik ooit voor een camera gevechten zou simuleren. Maar het voelde goed om weer in een komische rol te kruipen."

Je miste de blauwe plekken niet? "Geloof me, in een goeie komedie heb je ook blauwe plekken, alleen moet je daar eerder over je eigen voeten vallen, haha!"

Hoe dicht staat Jenna bij de echte Jennifer? "Heel wat dichter dan Elektra of Sydney. Jenna is wie ik ben tussen de opnames door: soms heel serieus en dan weer de clown van de set." **Ik heb zelfs gehoord dat je gekke dansjes doet tussen de takes van *Alias*. Doe er eens eentje?** "(giert het uit) *No way!* Ik heb veel te veel wijn gedronken gisteravond! Maar het klopt: ik dans voor mijn crew. De draaidagen zijn erg lang, als ik op mijn hoofd moest gaan staan om ze *happy* te houden, zou ik het ook doen."

Toen jij dertien was, droeg je een enorme bril. Droomde je toen net als Jenna van een glamoureuus leven? "Nee, bij mij thuis zijn we opgevoed zonder enige vorm van ijdelheid, zelfs in die mate dat het bijna noodlottig was voor mijn zussen en mij. We hadden totaal geen gevoel voor mode of stijl, we wisten absoluut niet wat we moesten doen om er goed uit te zien. Ik weet het trouwens nog steeds niet. Telkens als ik me moet aankleden, raak ik in paniek bij de keuze van mijn schoenen: hmm, staat bruin bij deze jurk? Euh... ja!! Het moet wel, waarom zou het niet staan? Ik heb nog steeds dat whatever-gevoel." **Als research voor deze rol trok je op met tienermeisjes. Maar je hebt ook echt een vriendinnetje van dertien.** "Ja, Madeline! Ze is net als de meisjes uit de film! Ik ken haar sinds haar zevende, ze is mijn maatje. Ik werkte voor haar vaders tv-show en zij bezocht de set. Zo is het begonnen. Ik ging thuis bij haar langs en dan hingen we wat op haar kamer. Nu ben ik ook bevriend met haar ouders. Maddy en ik gaan samen thee drinken, laten onze nagels doen... Ik moet wel opletten, want ze speelt de 'volwassene' met me. Ik moet altijd zeggen: 'Maddy! Wees jezelf, da's veel leuker!'"

"Je hoeft niet te wedijveren met andere vrouwen om te slagen."

Jennifer Garner, voor al uw feestjes

"Op lange draaidagen doe ik dansles voor de crew. En als het moet, go ik op mijn hoofd staan."

Een dertienjarige in het lijf van een dertiger, dat ziet er dus zo uit...

In de film ben je zo'n oppepper voor de dertienjarigen als je hen zegt: 'Geen paniek, je kunt het. Nu misschien nog niet, maar op een dag wel!'

"En je hoeft geen *bitch* te zijn! Je hoeft niet te wedijveren met andere vrouwen om te slagen." Elk meisje van dertien zou zo'n oudere vriendin moeten hebben om haar gerust te stellen. Want van je ouders neem je zoiets niet aan.

"Da's waar. Dingen die Maddy haar ouders niet wil vertellen, vertelt ze mij en ik zeg haar dan: 'Lieve schat, ik weet dat het nu een onoverkomelijk probleem lijkt, maar ik zweer het je, het is *no big deal*.' Onlangs had ze haar bar mitzwa en normaal zouden haar beugels twee dagen voor de grote dag eruit worden gehaald. Toen de dokter zei dat ze erin moesten blijven, ging ze door het lint. Ik zei: 'Maddy, als jij dertig bent en naar je bar mitzwa-foto's kijkt, zul je jezelf willen zien zoals je was als dertienjarige. Je zult er heus niet altijd zo uitzien. Het is niet erg.' Ze zei: 'Oké dan.' Haar moeder gilte: 'En ik heb precies hetzelfde gezegd!' (lacht)." Wat is jouw beste of slechtste herinnering aan je dertiende?

"Dertien was eigenlijk een scharnierjaar voor me. Ik wilde per se een beurs winnen voor de zomercursus op de *North Carolina School of Arts*. En ik won! Het was de eerste keer dat ik vijf weken van huis weg was. Ik genoot zo van mijn onafhankelijkheid, van het feit dat ik niet 'de kleine zus van' was. Dat jaar speelde ik ook voor het eerst mee in een musical en ik was meteen verkocht. Verder was ik trouwens een grijze muis op school en er was een jongen voor wie ik een boon had en die geen bal om me gaf." Ben je het eens met het motto van de film 'thirty, flirty & thriving'? Is het leven op je dertigste zoveel makkelijker dan wanneer je in de twintig bent? "Absoluut! Je twintiger jaren zijn zwaar! Veel zwaarder dan je tienerjaren, zelfs. Dertig worden was een keerpunt voor mij. Ik denk dat vrouwen vanaf hun dertigste stoppen met zichzelf te verontschuldigen en stoppen met zich voor te doen als slim of belangrijk als ze dat niet zijn, of dat ze een heel eigen mening hebben wanneer het onderwerp hen geen barst kan schelen. *Let's get on with life!* Willen behagen is het moeilijkst voor vrouwen om te laten vallen." De kleren in de film zijn in elk geval heel 'flirty & thriving'. Wat gebeurde er met de jurk die je draagt op de Poise-party? Ik wil 'm!

"De Versace-jurk? Goeie vraag, ik heb geen idee. Ze hebben 'm speciaal voor de film ontworpen. Ik was gek op die jurk. Als ik hem droeg, voelde het helemaal *flirty & thriving*, het voelde volwassen en toch meisjesachtig en sexy en woe-hoe-oe! De kleding was het leukste aspect van de film. Susie, de stiliste, koos een garderobe die een dertienjarige met een ongelimiteerd budget zou kopen. We hebben het zo goed naar onze zin gehad! waren ge-ob-se-deerd door schoenen, handtassen... Ik vroeg non-stop: 'Heb je nog ge-

shopt vandaag? Wat heb je gevonden? Vertel!'. Als je normaal kleding moet passen voor je rol, baal je, maar nu was het: 'Moet ik nog iets passen? Welke handtas mag ik?' (lacht). Het was geweldig." Nog zo'n geweldig moment uit de film: de scène op de Poise-party waar jullie allemaal op Thriller dansen. "Jaaa! In mijn kinderjaren had ik maar één cassette en dat was *Thriller*. Het was dus zo leuk om die dans met zijn dertigen in te studeren! Mark Ruffalo (*die jeugd vriend Mart speelt, ivn*) bevroor bij de idee alleen al, maar ik zei: volhouden, jongen, je kunt het (lacht)!" In *Rolling Stone* zeg je dat volharding jouw tweede naam is en dat je wenste dat je je jaren aan de universiteit kon overdoen omdat je te serieus was. "Ik fuifde heel weinig, ja - in tegenstelling tot gisteren. Sorry, ik heb echt te veel wijn op, per ongeluk..." Dat zeggen alle zuipschuiten.

"(Jacht) Hey...! Een groot deel van mijn *Alias*-crew werkt mee aan *Elektra* en gisteren vierden we de dertigste verjaardag van mijn stand-in. We werken al drie zomers samen en zijn nog nooit samen uit geweest, dus heb ik ze allemaal meegenomen naar het chicste restaurant van Vancouver. Tot ik op de rekening zag dat we met zijn tienden elf flessen wijn hebben gedronken! Maar goed, ik wou dat ik meer lef en fun had gehad aan de universiteit, meer was uitgeweest. Ik studeerde hard en deed toneel omdat ik me daarbij veilig voelde. Ik ga over een paar weken naar een bruiloft van oud-studenten. Dat zette me aan het denken over wie ik toen was. Ik ben nu zoveel *meer fun!*" Iets anders. Stel dat je filmcarrière in de lift zit, zou je *Alias* laten vallen?

"Nee. Ik heb de luxe van een vaste job én kan tussendoor films doen. Ik hoef niet in elke film te zitten. Ik ben altijd zo blij als ik naar vertrouwd terrein kan terugkeren. En *Alias* zal niet eeuwig doorgaan. Misschien nog twee jaar."

Je wordt nu al the next, Julia Roberts genoemd... "(met zware stem) Oh, zeker weten. Het staat boven aan mijn cv: Jennifer Gamer, p.s. de nieuwe Julia Roberts." Julia is zwanger, dus hey, er is plaats binnenkort. "Nee nee, er is er maar één. Het is natuurlijk een enorm compliment, maar Julia is Julia, omdat zij al vijftien jaar hit na hit heeft. Ik heb één komedie gedaan." Jij hebt wél de sequel op *Daredevil* binnengerijfd, niet *Daredevil*-hoofdrolspeler Ben Affleck. Hm, da's waar... (grijnst). Maar toch, ik wil er niet te veel belang aan hechten."

In één van de afleveringen van *Alias* heeft gastacteur Quentin Tarantino je een flinke opdonder verkocht. In ruil daarvoor moet hij je een rol geven, vind ik. "Haha, ik zal hem eraan herinneren! Ik zweer je, hij heeft echt hard op mijn borsten gemept, *poor little things*. Hij ging een beetje te veel op in zijn gastrol. Maar laten we duidelijk wezen: Quentin, ik wil voorlopig geen actierol meer!"